

Илюстрирано *Време*

БР. 12 - 17.V. 1930.

Цена 4 дин

Хумор

Студија о непознатим патолошким случајевима

Можда ни један део одела не подлеже толико патолошким случајевима као панталоне. Корисно је, дакле, размислити болести којима оне подлежу.

1. **Контракцио панталонис:** то је скупљање ногавица. Ово је јако узнемиравајућа болест, која се најчешће појављује код младих, још подложних растењу. Први симптом састоји се у појављивању једног празног простора (лакуна) изнад шпела, праћено акутним осећањем понижења и очитим осећањем исмевања. Апликација додатка парчета коже на шпелама, иако се редовно препоручује, може се ипак отворено осуђивати, као сувише драстичан лек.

2. **Инфлацио генији,** или образовање кеса на коленима панталона. Пацијент показује очито нерасположење да стоји на ногама, а у тежим случајевима, кад је пацијент приморан да стоји усправно, његове очи и глава имају несавлађиву тенденцију да се обарају у правцу поменутих кеса.

У оба поменута случаја треба употребити сва сретства да се пацијентове мисли ослободе болесног осећаја његове слабости: сваки покушај у овоме правцу показао се врло користан.

3. **Ошес,** или закрпљења могу се појавити свуда на панталонама и варирати од безначајних до фаталних сразмера. Најозбиљнији случајеви су, кад закрпе добијају друкчију боју од основног ткива (дисимилитас колорис). У овим случајевима ментално стање пацијента може да дође до забрињавајућег стања. Брзо побољшање пацијентовог стања може на сваки начин да изазове пријатно друштво, књиге, цвеће, а нарочито радикална измена (пититуцио панталонис).

4. **Капут не трпи од озбиљних болести:** **Фосфоренције,** или угланцовања. То је болест, која каткад може да захвати цео систем. Настаје услед декадентности ткива, подложног утицају старости, препирања и четкања. Основна карактеристика болести састоји се у недостатку истинскољубивости од стране пацијента у питању узрока болести. Поред тога пацијент показује истакнуту одвратност према кретању на отвореном ваздуху. Употребљавајући какав било разлог, он покушава да избегне и најмању шетњу на улици. Очеvidно је, да лекари морају да сузбију сваку тенденцију ове врсте.

5. Што се тиче прслука, наука региструје свега једну болест:

Макулацио, или флека. То је болест коју изазива вишеструко изливање кафе, ликера, млека, супе, парадајз соса итд. Не изазива тешке последице, нарочито кад пацијент уме да законча капут у zgodном моменту, или кад има индиферентан карактер. Лечи се успешно обилним бројем бензинских михалација.

Што се тиче шешира, треба регистровати:

6. **Стерилитас,** или опадање длака. То је болест која се појављује нарочито зими. Наука још није успела да утврди, да ли је болест изазвана опадањем, или нерастењем длака. И болести шешира изазивају антипатију према кретању на отвореном ваздуху: поред тога утичу на менталитет пацијента, изазивајући акутне жеље за летњим месецима.

— Ви сте хкайшени и оишужени да сте хкрали 1000 динара. Изаберите себи адвоката да вас брана.

— Нека, хвала, више волим да задржим ших 1000 динара за себе.

Хируршки случајеви

Немогуће је избројати све овакве случајеве: треба се ограничити на неколико типичних.

1. **Експлозио,** или губитак дугмади, је најчешћа болест, која тради хируршку интервенцију. Састоји се у низу мањих повреда, обично унутрашњих, које у први мах не изазивају никакву забринутост. Изненада опажа се лакши осећај непријатности, који расте у колико се експлозионес умножавају.

Тежи је пак следећи случај:

Фрактура сосендорум, или пуцање хозентрегера. Пацијент има осећај, да му је цео систем ударио шлог. Одмах затим има осећај падања и губљења.

Стефен Лекон

Успела проповед

Кад је госпођа Лекорнар прибавила сигурне доказе о неверству свога мужа, било јој је страшно тешко и идуће суботе она се исповедила своме свештенику:

— Оче, осећам да ћу и ја згрешити да бих се осветила своме мужу.

— Немојте то чинити ни пошто, одговори добри свештеник, а ја ћу ускоро држати једну проповед о брачној верности, и обостраним дужностима супружника. А Ви доведите и Вашег мужа тог дана у цркву.

Одређеног дана свештеник је одржао проповед у којој је оштро корео људе, који гупно и неразумишљено руше своје огњиште.

— У осталом, ја знам да се међу Вама налази један, који специјално заслужује ова пребавивања. Нећу га именовати, али га позивам да ми покаже да се покајао, на тај начин што ће спустити у кутију за милостиву педесет франака.

Кад је затим добри свештеник испразнио кутију нашао је преко двадесет банкнота од педесет франака. И он је закључно да у његовој парохији има много више мужева покајника, но што је смео и помислити.

Просјак (свакодневноме пролазнику): Господине, заборавили сте данас да ми даше динар!

Пролазник: Па зар што мора да буде сваки дан?

Просјак: Па ја сам сваки дан сакаш.

Илустроване Време

БРОЈ 12.

БЕОГРАД, 17. МАЈ 1930.

1. ГОД.

Момент са утакмице Б. с. н. — Југославија. Спасић, голман Југославије сигурно брани један оштар шут Вујадиновића

Са свих страна

У салону Колонијалног Друштва у Паризу изложен је пројекат споменика изгинулим и помрлим истраживачима у пустињи Сахари. Пројекат је израдио Алфред Бенон.

Енглески краљ Ђорџе прославио је пре неколико дана двадесетогодишњицу ступања на престо. Наровији снимак краља Ђорџа приликом једне спортске манифестације у Лондону.

МЕДВЕД КАО МУШТЕРИЈА

Ових дана на Великим булеварима виђа се у шетњи један медвед, који стално посеђује кафане и пије.

Елио Пелетери, који је раније награђен за летове на месец, добио је предавање у Француској Академији Награда о могућности путовања на месец. Он држи да је то само питање новца, иначе је уверен да ће се наћи за 15 година наћи начин за одлазак на месец.

Француски модерни књижевник Морис Декобра, који је недавно био у Београду удесио је свој стан као собу у сумарену.

ЕНГЛЕСКИ ТАНКОВИ

Приликом последњих енглеских маневара у Wiltshire Downs нарочиту су пажњу обратили нови танкови, који су усавршени на основу искустава стечених за време рата.

ПОБУНА У ИНДИЈИ

Жене Гандијевих присталица ваде се из монополисаних резервоара. То су били први знаци побуне.

Кип препотонске животиње Ichthyosaurus Tehnirostis у природној величини изложен у Кристалној палати у Берлину. Кип је израђен од бронзе

КОЈАКО ЗАШТИТО

Према извесним податцима сматра се да је Фрушка Гора некадашње брдо Алма Монс у Панонији, у римско доба. У великом дамагинско-панонском устанку, од 6 до 9 године по Христу, то брдо су заузеле устаници под својим вођом Батоном. Римски цар Проб (276—282 године по Христу) први је ту засадио винову лозу.

У Америци је укинута ропство 31 јануара 1865 године, што је дошло као последњи сецесионог рата.

Први алманах, коме је као пример служио Wiener Musealmanach, излазио је у Љубљани од 1779 до 1781 године под називом „Писанице од лепих уметности“. Тај алманах уређивали су О. Јанез и Дамасцен Дев, а у њему су се појавили први песнички покушаји словеначког песника Валентина Водника.

Проналазач и први фабрикант порцелана у Европи био је Бетгер (1682—1719).

Чешки минералог Б. Жежек пронашао је код места Алшара у Македонији један врло редак минерал и назвао га алшарит. До сада су међу арсенастим рудама нађена свега три сићушна игличаста кристала, чија величина не прелази један милиметар. Због недостатка материјала могла су се проучити само његова кристалографска својства, док му се хемијски састав не зна.

3. марта 1886. године закључен је у Букурешту, између краља Србије с једне, и султана као сизерена Бугарске и кнеза Бугарске, с друге стране следећи уговор о миру:

Чуђени играчице сестре Доу, које су у Фоли-Бержеру у Паризу изазвале обе сезоне велику сензацију, отишле су у филмске глумице.

СТОГОДИШЊИЦА ЗАУЗИМАЊА АЛЖИРА

Ових дана навршило се 100 година како су Французи ушли у Алжир и заузели га, да од пуне обале и дивље земље створе важна пристаништа и један од најлепших и најкултурнијих крајева на земљи. Претседник републике и многи министри отпутовали су у Алжир. Наша слика показује осветљену дамију у Алжиру на први дан свечаности.

Сат који говори

Јозеф Пинто из Филаделфије пронашао је сат који изговара сатове и четврти, уместо да избија. Апарат је једна комбинација фонографа и радија.

НОВОСТИ ИЗ ЦВЕЋАРСТВА

У Калифорнији, у вароши Пазадена, била је велика изложба цвећа, на којој се могло видети много оплемењенога цвећа. Вештачким путем и нарочитим неговањем постигнуте су ванприродне величине код многога цвећа. На нашој слици види се цветови амарилае укрштене са другим сродним цвећем, које је достигло величину човечје главе. (Укрштање *hippeastrum vitata* и *hippeastrum equestris*).

ЈЕДАН ОПАСАН СНИМАК

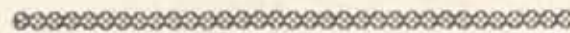

АВИЈАЦИЈА У СЛУЖБИ ФОТОГРАФИЈЕ

Једном француском авијатичару, који је летео над Мароком поштанским авионом, на линији Казабланка Дакар (Сенегал), пошло је за руком да синими лава.

Да би га могао снимити, пилот је извршио једно веома опасно спуштање. Угасио је мотор и почео се спуштати у спирали, и спуштао се све док није дошао близу лава и синимио га, затим је поновно упалио мотор и нагло се дигао.

На слици се види „краљ пустиње“ како гордо корача, с пуно достојанства, остављајући за собом трагове ногу у песку.

СВЕТСКИ ТЕЛЕГРАФСКИ РЕКОРД БРЗИНЕ

Филијала »Associated Presse у Бечу, послала је филијали у Берлину једну хитну депешу, али не непосредно, већ под условом да телеграм обиђе целу земљину куглу пре него што стигне на одређену адресу. Овај покушај је учињен у циљу да се сазна најкраће време за које једна депеша може обићи земљу. Телеграм је прошао кроз 25 станица и ишао је преко Москве, Јапана, Америке, Енглеске. Депеша је за 2 сата и 5 минута два пута обишла земљу.

049 Telegramm		Deutsche Reichspost		Funk Wien-Reg.
aus Wien 816 B 31 1844				
Haupttelegraphenamt Berlin		dringend = associated berlin		
Aufgenommen				Befordert
Tag	Wochentag	Jahr	Zeit	Tag
31	3	30	18,46	31
UOW	Wochentag	ks		associated
		21844 greetings rush relay = associated +		sr

СЛАВЕ ЦРКВЕ Две црквене славе у Београду

СВ. МАРКА И СВ. САВЕ

На Марков-дан 8 маја прославила је црква Св. Марка на староме гробљу своју славу. А у суботу 10. маја славила је црква Св. Саве „Спаљење моштију Св. Саве.“

На обема свечаним службама чинодејствовао је Њ. Св. Патријарх Варнава, који је после отслужене службе држао лепе проповеди. И ако је Београд данас модерни и велики град, ипак је славски вашар одржан исто онако како је то било и прошлога века. Овај се вашар некада одржавао на Батаал-димији, где се данас уздиже велика зграда новог парламента, а сада се преместио у порту. Грчарске пиштаљке, напуњене водом пиште на све стране „као славији“; циганске музике под кафанским

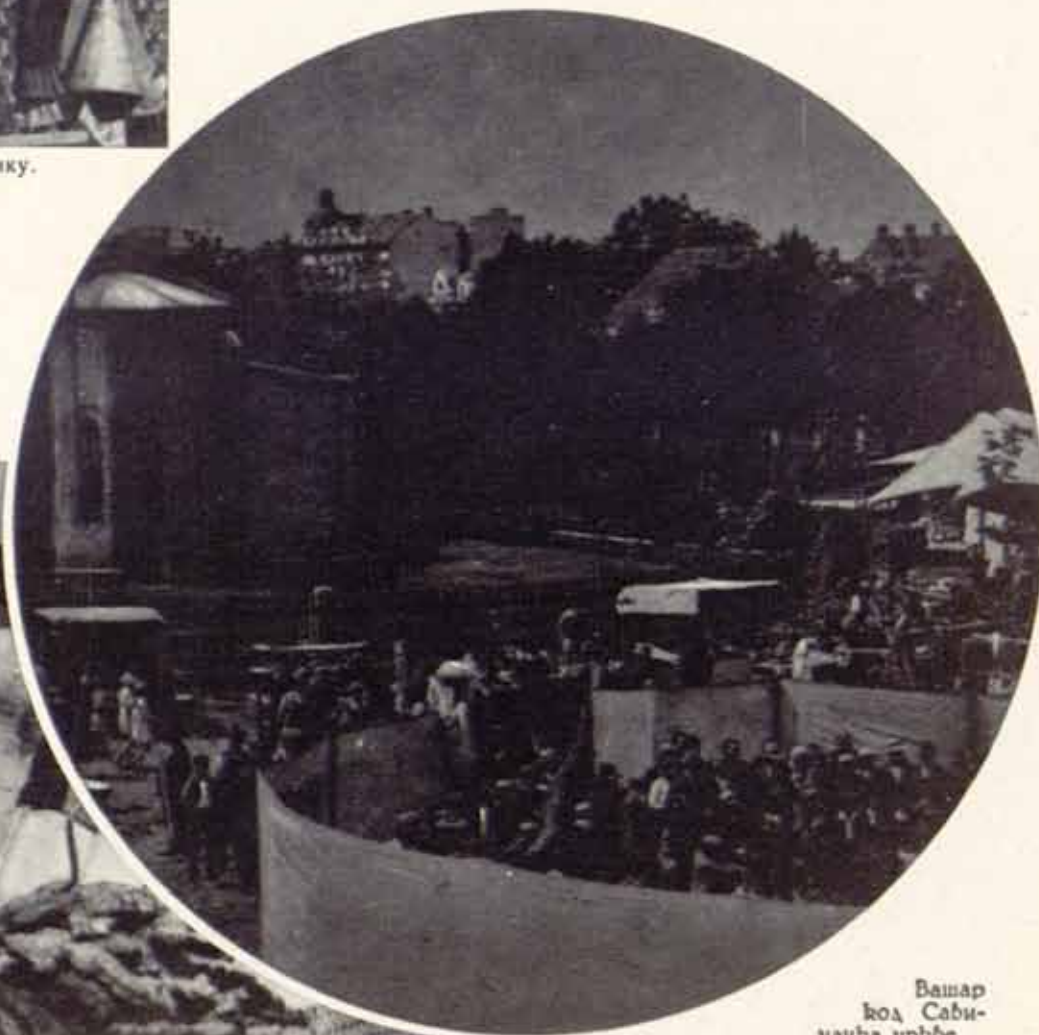
Изглед једнога дела славског вашара у порти Маркове цркве. Лево „ринглшпил“, десно лецедери под шаторима, у дну менаџерија и продукције са опасним зверкама.

„Пеливани“ из циркуса маме публику.

шаторима, лецедери, циркуси са невероватним светским вештацима“, светска чудовишта: „свиња без главе“, крива с роговима на ногама; затим су се видели на окупу бозације, алвације, панораме с „баба-Јулом“, гађање у нишан, „ринглшпили“, и све остало што се може видети на црквеним вашарима у ма којој паланци или селу.

У суботу се цео тај вашар, у мало друшћем распореду, преместио код цркве Св. Саве.

Вашар код Савиначке цркве.

Продавачица „мекника“ (уштипака)

Дом народног здравља у Пећини

По
жели
Н. В. Кра-
ља, у сред ма-
ларичне Метохије,
баш на оном месту где
је била трибона приликом усто-
личења првог патријарха уједињене српске
цркве Димитрија 1924. године, баш на оном
месту где је продефиловати неколико де-
сетина хиљада душа, манифестујући слогу и
љубав међу браћом, манифестујући своју
велику радост великог успеха победе, баш
на оном месту, где се српска војска 1915.
године заломила пред непријатељем, нема-
јући даље ни путање, гушајући се и про-
дирући даље чистом челичном снагом кроз
албанске гудуре и проклетје хитајући

да
стигне
ономо где
ће сачувати
своју част и вас-
крснути слободу своје
миле отаџбине, баш на томе
месту подигнута је величанствена здравствена
кућа »Дом народног Здравља« чији је
датум подизања велики национално исто-
риски датум за Метохију, која је сваке го-
дине кошена од немилосрдне маларије и
других разних болештина.

Нови Дом Народног Здравља у Пећини
није само сазидан, већ је уређен најбриж-
љивије и најмодерније. Поред рентгенолош-
ких апарата има још једанаест одељења снаб-
девених са свим техничким спрабама
и довољним бројем лекара и оста-
лог особља, који су неуморно сва-
кога дана на послу.

О успеху овога спасоносног
дома требало би више писати
јер његов успех заслужује
велику хвалу и заслугу. По-
сле четири године напорног
рада и велике боле г. Др.
Гезе Алковића, г. Др. Ми-
кића, са осталим особ-
љем, данас нема скоро
ни једне живе душе у Ме-
тохији која се није кори-

Дечје одељење

стила овом установом.
Кроз овај судом проде-
филовале читаве ма-
се болесника на-
лазећи увек по-
ребних савета,
утеха и лекар-
ске помоћи.
Дом лечи и
и сузбија све
болести бес-
платно.

Чековници

Рентгенолошко одељење.

Г. Др. Булатовић у школској полоклинци на послу.

Одлазак генерала Терзибашића из Крагујевца

ца. Један велики број грађана прати га је на целом путу по Шумадији. Огромна поворка аутомобила и преко 200 гостију пратила је на путу г. и г-ђу Терзибашић.

Његов одлазак за начелника Арт. техни. одељења Мин. Војске и Морнарице значи добитак за војно наоружање, али једновремено и осетни губитак за Крагујевац и за сва друштва у чијој је средини г. Терзибашић активно сарађивао.

Љ. М.

Сокољска музика испраћа г. Терзибашића и породицу на Крагујевца

Одмах после великог рата, за време кога су непријатељи уништили и последњу алатку у једином „Војеном Арсеналу“ пређашње Србије, кад је наша војна индустрија била равна нули, дошао је за управника г. Живојин Терзибашић. Његов осмогодишњи рад обележен је једним широко конструктивним прогресом и развојом војне технике у Артилериско-техн. заводу. Његове заслуге су толико велике а старање за радништво толико хумано, да му је приликом напуштања положаја управника и Крагујевца, неколико хиљада грађана одало признање и са пуним устима хвале растало се са г. Терзибашићем. Овакве су се рејале на многим банкетима и другарским вечерима. Г. Терзибашића су испратили крагујевчани до Тополе и Аранђелов-

Г. Терзибашић се праћта од својих официра.

Снабдевачи Београда

Свакога јутра по неколико скела превозе млекарнице из Борче, које доносе у Београд млеко и друге намирнице.

Мода

онда су даме само јахале или кучирале.

Па онда почнимо таквом једном тоалетом. Капут од „твида“; дужина равна са сукњом, а сукња дужине 2 педља краћа од пода. Мали шешир исте материје капута, рукавица „копер“ браун, енглеска ципела.

Ту је пред вама модел Пату-ове „шоферке“ (аматерке).

Кола нећемо описивати, али су у моди, Hispano, Isoto, Frascini, нови Пакар или Voisin.

А за аероплан причекају док се жене не буду бавиле азијацијом и код нас. Стићи ће и то.

Ружа Коен.

Чудновато је да кад год мода донесе нешто ново па макар то било „опет то само мало друкчије“, ми смо готови да кажемо „Е, ала је лепа мода, никад није била тако лепа као сад.“

И збиља је лепо ово подмлађено старо, покупљено из разних варијација моде за време од читавога столећа.

1830. год. узела је на себе да оживи све оне мињон стварчице које су у то доба биле неопходни украси за женске тоалете.

Нпр.; Мали кеп, болеро, цвеће, крагне, наборане рукаве и јакнице.

Можемо рећи да је једино потпуно ново оно што се тиче тоалете за возњу аутомобилом и аеропланом, јер

Ваздецу

његовог Јелена, помисли Меда: и сад се још једанпут понада да ће наћи свог доброг пријатеља који га је пре на себи носио.
Он пође даље. Али, нажалост, он је сад ишао сасвим погрешним путем, те се у незнању упутио у царство Ледене Царице у које ће ускоро dospети.

26

Бори се наш јадни Меда. Осећа се тако клоуно и чисто би хтео да спава. Неће моћи још дуго да се држи на ногама, тако је изнемогао!... Те се најзад спусти на снег...
Чудан страх обузе му душу: А да није он то сад доспео у земљу Ледене Царице? Јер ту је страховита хладноћа... Сад му је једина жеља да спава...

Као занет паде у снег. Не миче се. Али га срећом спази један Црвендаћ. Овај га викну: „Ђуви, ђуви-и!“ — и чупка га кљуном за рукав да га пробуди. Али Меда то ништа не осећа — Црвендаћ га није могао оствестити ни дићи на ноге.

Црвендаћ виде да треба некуд брже да одлети па да тражи помоћ за једног Мишка...

Мишко и Божићне виле (Једанаести наставак)

23

Видарица вила диже Ацка са земље, а Медона се диже да иде јер се много био ужелео куће и својих родитеља.

Док га неко викну: „Хало-о!“
Кад погледа, а то беше једна fina девојчица, као нека вилинска лутка, у финој хаљини осутој звездицама. На рамену је имала нежна крилца. Она стајаше изнад читаве шуме украшених божићних јелки.

„Немој да идеш“, — рече му она. — „Ми можемо и за тебе нешто учинити. Хоћеш да те претворимо у јунака Међедовића? То ће у часу бити готово?“

„Ах, немојте, молим вас“, — уплаши се Меда: — ја сад морам ићи кући — тата и мама ће се забринути где сам тако дуго остао?“

Ту се наш Медоња пожури даље од бојнице, надајући се да ће негде опет наићи на Снежане са њиним псима у санкама. Али од Снежана нигде ни трага ни гласа, те тако пође натраг оним путем којим је с њима овамо дошао. Он је мислио да сад тим путем иде, а није ни приметно да је погрешно пут.

Помисли он: „Еј наопако — ја сам канда залутао!“

Гледао је свуда око себе, али су на свестране сви путеви један као други.

24

Хоће ли да се врати, или да ипак покуша ако може да нађе онај пут којим су овамо дошли?

Још тако иде и нада му оживи кад наједаред угледа недалеко испред себе једну шумицу од малог дрвета иста као она кроз коју је пре прошао. А исто тако, на велику своју радост опази он и неке колосеке од санки и паса. Сасвим је јасно да су Снежанке сигурно овим путем прошле.

25

Мало после наиђе на трагове од јеленских ногу. То мора да су стопе од оног

Оно што ви нисте знали, знао је довитљивко

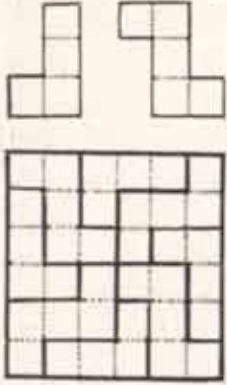
Једном један мали довитљивко позове дечаке и девојчице к себи. Рекао им је да ће извести једну лепу стварчицу којој ће се сви дивити. А ево шта је урадио:

Положио је на тањир пола динара, па је налио у тањир толико воде да се поладинарац таман потопао. Тада је позвао гледаоце да изваде новац из тањира, али да при томе уквасе прсте. Покушавали то сви, дечаци и девојчице све један за другим, али сви узалудно. Онда довитљивко рече да ће он то да изведе.

Узео је довитљивко комад доста широке и дебеле округле плуте, ставио на њу мало папира и дрва које је онда потпалио и све то покрио једном чашом. Кад је све то под чашом догоревало, догодило се нешто чему су се сви дивили: сва вода одједном отишла под чашу, а тањир остао празан. Тада више није била никаква уметност узети поладинарац са тањира, а да се прсти не поквасе. Довитљивко је то урадио и правно се важан објашњавајући то осталима:

После сагоревања загрејани ваздух под чашом опет се охлади и према томе заузима мањи простор. Околни ваздух притискује на целу површину воде која је на тањиру. Пошто је притисак ваздуха под чашом мањи, и не даје никаквог отпора, потисне спољашњи ваздух воду испод чаше у толикој мери да се оба притиска ваздуха изједначе. Зато се и ставља у тањир само мало воде, таман толико да се покрије поладинарац.

ЗАДАТАК

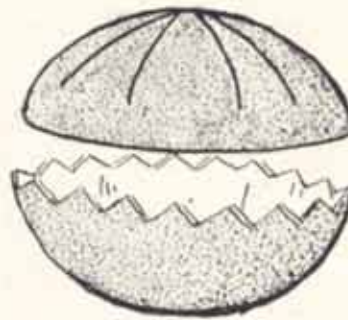
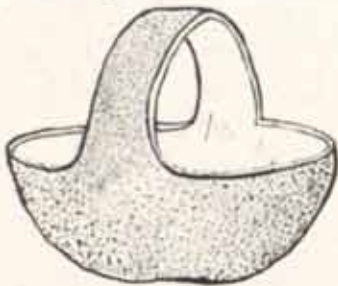

Нациртајте на комаду хартије или на картону, помоћу једног лењира, седам паралелних линија на подједнаком отстојању једну од друге. Извуците сад нормално на прве, још седам линија исто тако подједнако удаљене једну од друге.

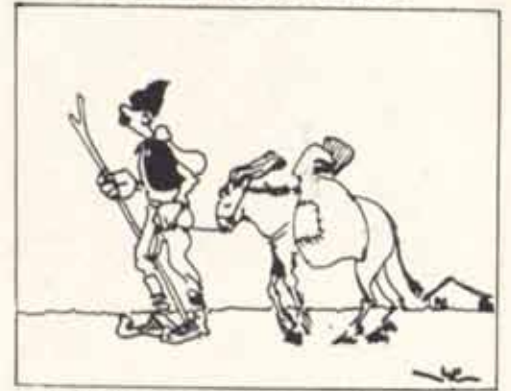
На тај сте начин добили квадрат који је подељен на 36 подударних малих квадрата.

Исеците сада са картона цео велики квадрат и обележите мастилом оне линије које су на слици дебље извучене. Ако сада расечете маказама квадрат, идући по овим дебелим линијама, добићете 4 исечка у облику великог слова L, и 4 у облику слова Z. Пошто растуристе овако добијене исечке покушајте да их поново саставите у квадрат. Видећете да ћете имати доста да се помучите.

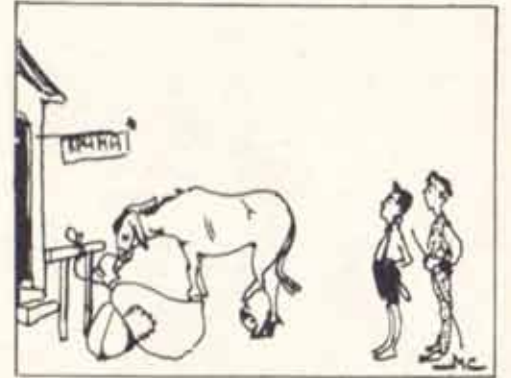
Шта се све може направити од поморанџине коре

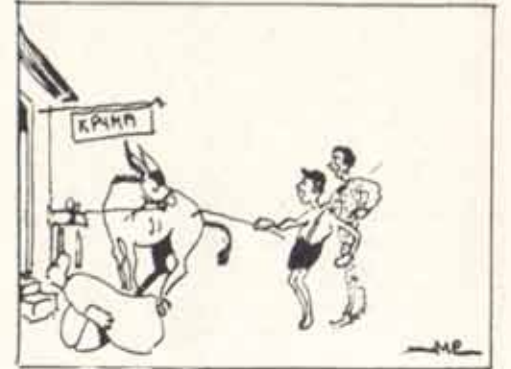
Пућа и Цале и њихове шале

С магаретом сељак нашао се на путу,
Па сврлио у крчму да попије љуту.

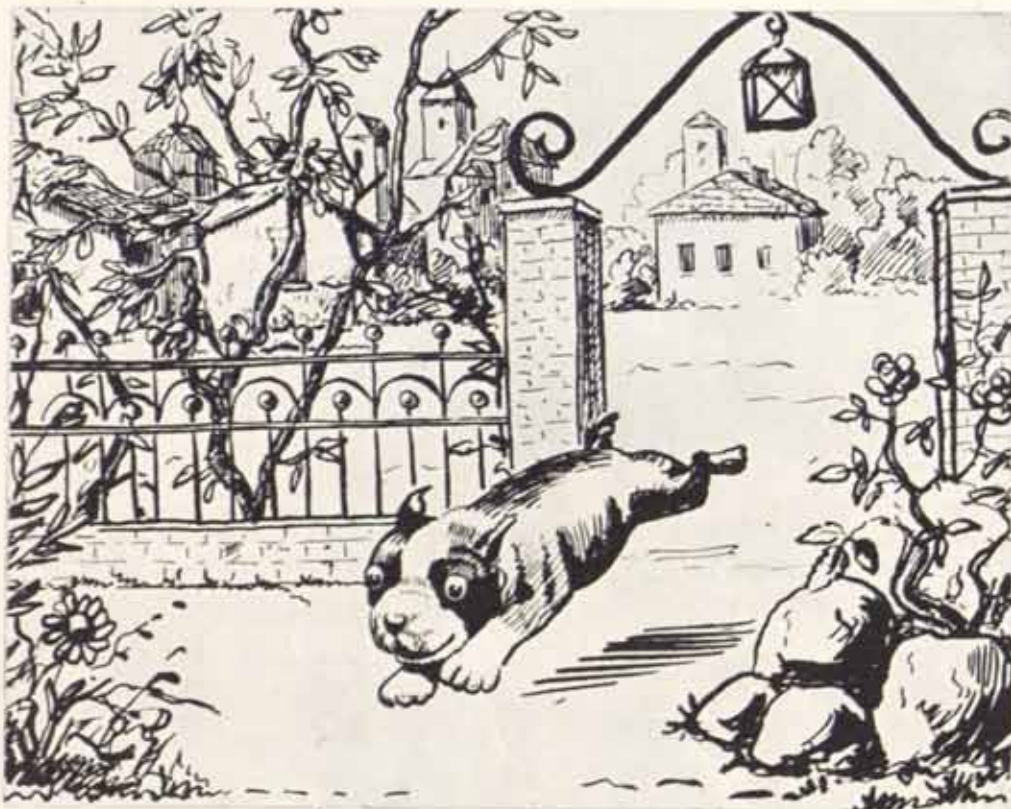
Пред крчму магаре везао за греде,
И метнуо сено да часком поједе.

Од некуд дођоше и Пућа и Цале
Па почну с магарицем да терају шале.

Ал магаре мало, прикупи сву снагу,
Ритну се ногама и баци их врагу!

Од кога ли се куче тако уплашило?

Извуците све једним потезом.

Вештина Улепшавања Од БИРТЕЛИ-А

ПРОФЕСОРА ЕСТЕТИКЕ НА СОРБОНИ

УСТА.

Шминком треба да дамо устима што је могуће више израза и лепоте, а да се сама шминка не познаје сувише. Тако можете дати устима облик који желите, променивши им њихову природну форму ако вам се она не допада. Сл. 10 вам показује једна сувише широка уста. Кад би ставили на цела та уста руж, она би само изгледала још већа. Зато је потребно знати каква су ваша уста и према томе их намазати.

Велика уста са дебелим усницама. Сл. 36 нам показује велика уста са дебелим усницама, које ипак нису осећајне. Сл. 37 нам показује начин како треба ставити руж, делови који треба да су истакнути: обојени су јаче.

Велика уста са уским усницама. Сл. 38 нам показује такве уснице какве су у природи а сл. 39 исте уснице са означеним местом где треба да буде стављен руж. Боја ружа не сме бити сувише јака за те уснице. По странама зашиљите уснице, а пошто су вам уснице уске ви можете нацрвенити и делове који не спадају више у уснице, тако да би дали устима леп облик (сл. 39).

Изразите уснице. Постоје неколико варијација у облику тих усница. Њих нема у природи, оне су тако рећи „проналазак у вештини улепшавања од пре неколико година. Попнете ли више или мање највише две тачке горње уснице; означите ли више или мање удаљености у средини као један знак питања, изглед ће бити другачији. Судите сами упоређујући сл. 40 која приказује природне уснице и слика 41 која их показује нашминкане по овом другом начину и ако удаљеност ту није ни мало претерана. Означите одсечно ружом форму коју желите да имате, затим ваш руж, остављајући већи или мањи простор, како сл. 41 показује, а два највиша врха горње уснице означите јаче.

Осећајне уснице: Ова врста усница шминка се потпуно као претходне, али се не оставља онако широки простор у средини горње уснице, а уједно се доња усница јаче означава.

Ироничне уснице. Сл. 42 нам показује један ироничан израз устију. Крајевни усница означавају једну бору више или мање видљиву, која се пење мало на горе. То се поправља једним нарочитим поступком, који ћемо изнети у „вештини масирања свога лица“. Шминкањем ми можемо само да прикријемо бору и то истим начинима, као што смо прикривали белом или црвеном бојом разне узвишености или удаљености, а затим означити у углу уснице једну црту ружом, која ће ићи у противном правцу боре.

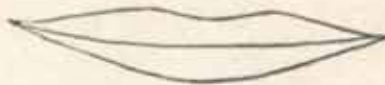
Уснице бољног израза. Поступак као код претходног случаја, само означити јаче углове горње уснице.

Случајеви, које износимо овде, су општи. Али колико има случајева изван ових? Али све то стоји само од вас. Ви се морате поставити пред огледало и пробати разне начине, па ће те онда доћи до једнога који ће најбоље приличити вашем лицу и поглавито вашим уснама.

Шминкајући се морате почети прво са оним што треба да се поправи на вашем лицу пре пудерисања. Хоћемо да кажемо, очи

39

40

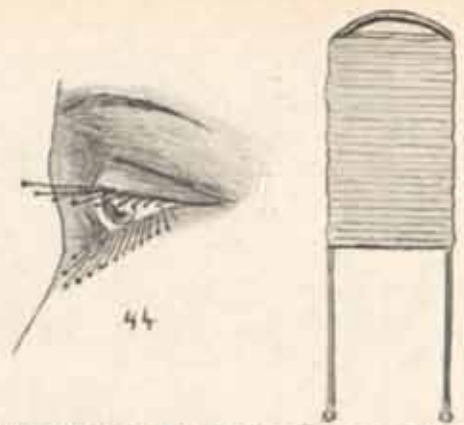
41

и уста не смеје никада шминкати пре него што сте се напудерисали. Чините ли обратно, сав ваш труд, који сте уложили да савршено нашминкате очи, трепавице, удесите и продужите обрве, намажете уснице може бити узалудан, јер ви ћете сигурно све то покварити дижући пудер са трепавица, обрва и усница, које сте тако добро нашминкали. У опште у „вештини улепшавања највећу улогу игра „проучавање сенки.“ Ако нисте у њега темељно и дубоко ушли не можете се никад успешно нашминкати. Затим знатну улогу игра и сама шминка, јер она мора потпуно да одговара вашој боји лица, очију и косе.

МЛАДЕЖИ.

Реч младеж означава једно врло мало узвишење на лицу. Смештен хоризонтално, он даје лицу један угодан мали рељеф. На

44

несрећу он је врло ретко смештен тамо где би ми желели да буде, а врло често га у опште немамо. Још из најстаријих времена жена се улепшава стављајући младеже на разна места, следећи моду, каткада велике каткада врло мале. У 18. су веку младеж правили од једног парчета сомота, или које друге материје, а називали су га „мува“. Ево неколико места где су носиле онда даме младеже, који су према месту имали нарочито значење.

Монденка је метала своју „муву“ на јагодицу.

Велика кокетта испод ока.

Страсна жена на врату.

Задубљена жена на углу устију.

Она жена која воли флерт метала је један од ова четири који јој се свидео додавајући још један на врату испод потиљка близу увета. Али оставимо прошлост и пређимо на садашњост, на модерне младеже који се праве:

- 1.) Са штифтом за обрве.
- 2.) Младеж означен са једним мастиљавим продуктом.
- 3.) Уметни младеж.
- 4.) Тетовирани младеж.

1.) Младежи начињени са „штифтом“, праве се са добро заштиљеним штифтом. Поставите лако ваш „штифт“ на место, где хоћете младеж, а затим притисните јаче окрећући тај штифт. Тај младеж мора, да буде врло јасан и округло, а не разних фантастичних облика. Ви га стављате кад сте већ сасвим свршили ваше шминкање „са једним тамним штифтом (сивим или црним).

2.) Младежи направљени са мастиљавим продуктом, имају ту предност што трају дуже, док се младежи са штифтом морају обнављати сваки дан. Ти производи се налазе обично у две флашице. Узмите једну (која је означена као прва) замочите један штапић, назећи, да нема на њему много продукта, да се не би по лицу разлико, направите младеж, а онда чекајте 10 минута, да се осуши, да после метнете другу течност, коју задржите такође 10 минута, а затим оперите све то водом, јер се не скида. Разуме се само по себи, да се тај поступак врши на сасвим чистом не нашминканом лицу.

Уметни младежи се праве од сомота. Они се продају већ сасвим готови, ви их морате само поквасити и налепити где вам се свиђа.

Тетовирани младежи. Како им само име казује они су тетовирани у правом смислу речи. Имају ту предност, да се не скидају. Ви само изаберете место где хоћете младеж и подвргнете се тој малој операцији.

Тарна змејвојша

Двадесети век би могли назвати веком вибрација. Јер збоља физичка испитивања у разним правцима откривају нам све нове појаве које се у главном оснивају на разним вибрацијама етра. Светлост, електрицитет, зраци X, разна зрачења која одају радио-активни елементи, ултравиолетни зраци, Херцови зраци, на којима почива бежична телеграфја и телефонија итд., све су то појаве, које данашња наука објашњава у главном вибрацијама разне природе и разне таласне дужине.

Научник Лакховски својим дугогодишњим истраживањима на пољу биологије дошао је до врло занимљивих и одсудних закључака, из којих је он извео једну нову теорију живота, теорију која се такође оснива на зрачењима, односно вибрацијама разне таласне дужине. Своје погледе и теорију изложио је у књизи Тарна живота.

Свако живо биће одаје од себе зрачења, и већина живих бића у могућности је да прима та зрачења. Ова поставка је послужила Лакховском као основа његових истраживања и његове теорије живота.

Почетна тачка његових истраживања била су испитивања разних необјашњивих чињеница, које нам пружају извесне животине, а нарочито птице и инсекти. Познато је да птице, кад наиђе зима, емигрирају из хладних крајева у топле, и при том се тачно оријентишу где, и у ком правцу треба да лете. Сличан је случај са голубима — писмоношама, разним инсектима итд., који умеју врло прецизно да се оријентишу при своме лету.

Ове, и њима сличне појаве, објашњавале су се и објашњавају на разне начине: као инстинкт, специјална чула (чуло оријентације), или појачања нормална чула (хиперосетљивост тих чула) итд. Међутим ни једно од тих објашњења не разјашњава много ове појаве. Исте би се могле објаснити постојањем специјалних зрачења која одају, и која могу да примају жива бића. Лакховски сматра да тако звано чуло оријентације произилази из специјалних зрачења са врло кратким таласним дужинама. За потврду ове претпоставке он наводи врло интересантна запажања. Тако је он констатовао да голуби-писмоноше, пуштени у близини антене једне радиоелектричне емисионе станице у моменту емисије, нису могли да се оријентишу и да нађу потребан правец лета, већ су облетали у круг, не могући се снаћи. Ови су експерименти били обновљени више пута са истим резултатима: Голубови су били потпуно дезоријентисани под утицајем електричних таласа са емисионе антене. Тако дакле Херцови зраци утичу на инстинкт оријентације код голубова. Сличне обсервације вршио је Лакховски и још неки научници и на другим животињама.

Што се тиче места у коме је локализовано то „чуло оријентације“ или, ако хоћемо тај мали „радио-апарат“ код ових животиња, Лакховски наводи већ раније учињене обсервације, у којима су природњаци констатовали да у полу-кружним каналима у ушима многих врста животиња лежи особина, која им омогућава оријентисање. Ако се уклоне ти канали код разних животиња, оне ће се вртети у круг, не могући се оријентисати у простору. А констатовано је било такође да је течност из ових канала нарочито осетљива на дејство каквог електромагнетског поља, док су зидови тих канала састављени од изомирајућег материјала. И ове нам обсервације, каже Лакховски, дају права да се запитамо да ли се многа жива бића не управљају у простору ослањајући се на дејство таласа сличних радиоелектричним таласима.

Проширујући и генерализујући запажања,

своја лична, и других научника, Лакховски прелази на разматрање најелементарнијих саставних дељича живе материје, то јест хелијце, и посматра језгро сваке хелијце као седиште осцилација и емитовања разних зрачења. Свака жива хелија састоји се, као што је познато, из једног централног дела — језгра, које се налази у протоплазми, а ова је обавијена једним покретним омотачем. Микроскопски преглед језгре показује присуство малих замршених кончића. По Лакховском ова језгра са својим кончастим склопом, сачињавају електричне кругове, који могу осцилирати под извесним утицајима са врло великим фреквенцијама, и тако одавати зрачења разних таласних дужина.

По Лакховском живот је осцилација хелијног језгра; постао је зрачењима и даље се одржава помоћу истих. Посматрајући живот као хармонију вибрација, разумљиво је да сваки узрок, који може да поремети ту хармонију, утиче и на сам живот, било што ће само да поремети ову хармонију, услед чега би се појавила болест, или што ће је сасвим уништити, а тиме се уништава и сам живот.

Микроби, који су такође жива бића, имају вибрације одређених фреквенција, различите од оних код хелија других живих бића. Према томе микроби тим својим вибрацијама ремете код виших живих бића нормалну хармонију вибрација, и тако се појављује болест. Да би се повратила поремећена хармонија, то јест да организам оздрави, треба на њега дејствовати зрачењима — радијацијама погодне амплитуде и фреквенције. Ова погодна зрачења има да униште и савладају штетно дејство микроба, односно њихових радијација.

Борба и сретства против болести своде се обично данас на борбу против микроба, који дотичне болести проузрокују. Међутим при томе се појављују велике тешкоће, пошто многа сретства, која имају својство да уништавају штетне микробе, врло често дејствују неповољно и на сам организам, који треба спасти и сачувати од дејства микроба. Лакховски је вршио испитивања, која су му показала да радио-електрични зраци врло кратких таласних дужина, или осцилаторни кругови у облику огрлица и појасева могу довести у равнотежу хелијне осцилације и уклонити штетно дејство микробних осцилација.

Тако дакле прелазећи са чисто теориј-

ске стране проблема, Лакховски из тих својих истраживања извлачи и практичне примене, и поставља нов принцип лечења разних болести. И, што је важно, изгледа да је лечење по тој његовој методи дало врло поволне резултате у многим случајевима, не само у оним које је он лично опажао, већ су се његовим методом с успехом служили и други научници и практичари.

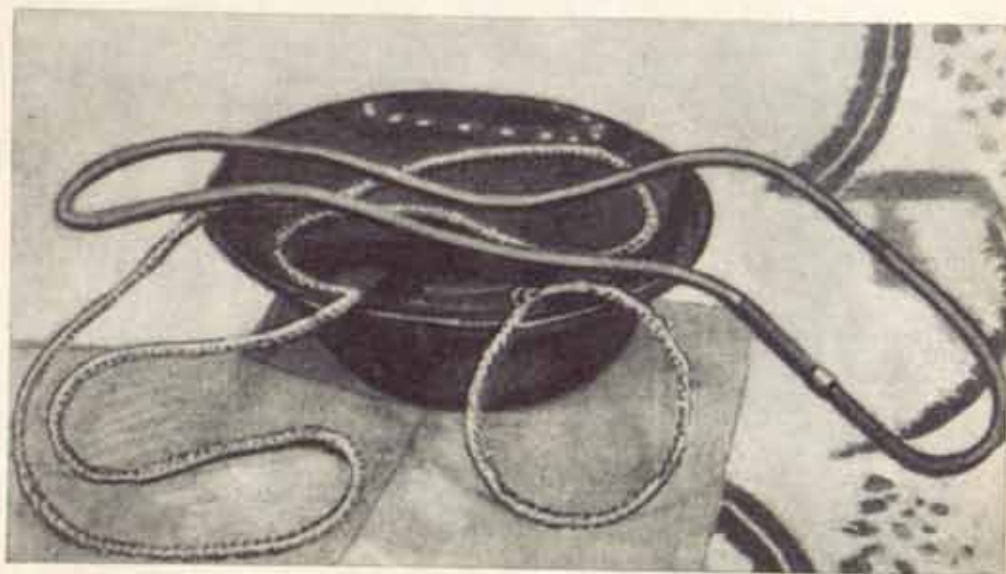
Врста зрачења, коју Лакховски употребљава код својих експеримената, сасвим је безбедна, што није случај са другим зрачењима, која се данас употребљавају у медицини. Јер, познато је, да су на пример зраци X, или радиум, односно зрачења, која он одаје, врло опасни, и да при њиховој употреби треба бити врло обазрив, пошто исти могу често да изазову врло рђаве последице.

Пошто по Лакховском болести долазе као последица поремећене осцилаторне равнотеже у хелијама организма, то је потребно ради лечења истих успоставити на неки начин поремећену осцилаторну равнотежу, то јест повратити хелијама погодне електромагнетичке константе. У ту сврху он је с успехом употребљавао специјалне таласне колекторе (као што су антене код радио-апарата). Ови колектори могу бити металне антене постављене у унутрашњости собе, или томе слично, али још боље је употребити погодне осцилаторне кругове.

Лакховски је вршио опите у овом правцу прво са биљкама. Он је накалемно извесним биљкама патогене бактерије, и затим извештао број биљака оставио, а на друге је дејствовао једним апаратом који је стварао осцилације од два метра таласне дужине, и биљке овако третиране опоравиле су се, док су оне друге угнуле. Затим је постигао сличне резултате у погледу оздрављења оболелих биљака још на простији начин: грана оболеле биљке била је просто обавијена једном бакарном спиралом, чија су два слободна краја била учвршћена у једну подлогу од ебонита.

После ових његових експеримената и многи други научници вршили су истраживања у том правцу. Тако је познати специјалиста — канцеролог Сордело Атиљо употребљавао за лечење рака осцилаторне кругове, у виду огрлица, бразлетна и појасева, и при томе је добио добре резултате.

Лакховски сматра да ћемо ми једнога дана моћи да знамо, меримо, и према потреби регулишемо, дужину таласа и капацитет хелијца, а како су по њему све болести као и појаве старости, проузроковане променама капацитета и таласних дужина хелијчних вибрација, то би се људи, имајући горње податке и могући их мењати по потреби, не само сачували од болести, већ и од — старости.

Осцилаторни кругови: огрлице, бразлетне и појасеви који лече болести.

Момент са финалне утакмице рагби-а за пехар, који је установила Лига за рагби, између клубова Св. Јелене и Уајдесе на Вимблејском Стадиону. Утакмица је присуствовао и војвода од Јорка.

Ваљебски спортски клуб „Будућност“

ЈЕВРЕМ НИКОЛИЋ, првак Београда у пливању слободног стила, већ две недеље интензивно тренира, те ће ове године, без сумње, постићи одличне резултате.

Мотоциклизам постаје све популарнији у иностранству. У Енглеској га је већ и штампа званично прогласила за најинтересантнији и најузбуљивији спорт. Слика приказује једног учесника на тркама „Grey Hound Racing“ на једној врло опасној кривини.

Левла Хјамс, одлично игра улоге „Заводнице“

МАЛЕ ХОЛИВУДСКЕ МИСТЕРИЈЕ

Свет је пун малих мистерија, које се не дају објаснити, а које долазе из дана у дан без икаквих разлога. Нарочито је Холивуд пун тих малих догађаја.

Кад би непогода оштетила кућу Марионе Девис не би се она много за то бринула, једноставно би наредила свом секретару да позове раднике који ће поправити кућу. Али кад је на премијери свог новог филма „Мариан“ у Лос Анџелесу примила букет ретког цвећа с посетицом на којој је било написано само „Борец“ појурила је одмах у приватни детективски завод да би јој детективи открили ко је тај „Борец“. Име беше непознато многобројним пријатељима славне глумице и Марион још ни данас не зна ко је тај човек, ма да улаже све силе да сазна ко је тај тајанствени незнанац.

Свако јутро кад Грета Гарбо ради у атеље-у добија од једног ранчера из Монтане пошљику орхидеја — свако јутро без изузетка. Без посетице, без адресе, без молбе за састанак. Само жиг мале поштанске станице у Монтани где ранчер предаје орхидеје. Грета је направила читаву узбуну да открије ко је тај ранчер. Тешко је замислити Грету да прави уопште неку узбуну, али она је ипак то учинила и често се питала: „Како он зна кад ја радим, на који начин је сазнао кад сам у студију?“

То је мала мистерија у животу Грете Гарбо, која је учинила више узбуне него многе велике мистерије.

Многи славни људи освајали су Грету Гарбо и трудили су се да привуку пажњу славне уметнице. Ниједном није успело, — само малом ранчеру из далеке Монтане.

Сви ми знамо да је Нилс Астер заљубљен у Вивиан Данкан. Али то му ипак ништа не смета да се труди да сазна име (или можда адресу) једне девојке која му телефонира сваки дан око поноћи. „Како сте данас? Да ли сте данас напорно радили у студију?“

То питање понавља се сваки дан и ништа више, икакве молбе икакве жеље. Кад се Нилс преселио и променио телефонски број, телефон је ипак зазвонио око 12 сати и чуо је исто питање. Нилс је поставио засебни апарат да би сазнао с кога броја га девојка зове. Али она га је звала сваки дан са друге јавне станице и ништа није помогло.

Џоан Крафорд и Дуглас Фербанкс млађи најмили су специјалног детектива који је имао да реши њихову малу мистерију. Али ни он није помогао. Кућно звонце звонило је и даље у један сат ујутро. Дуглас је устајао сваки дан из кревета да види ко је. Али није ви-

део ништа само је чуо кораке који су се удаљивали. Док је детектив стајао пред вратима звоњење је престало, али чим је један дан изостао звоно је опет одјекнуло.

Већ пет година сваки Божић и сваки рођендан Лон Шанеј прима укусну табакеру с гравираним именом. С тим оригиналним даром долази писмо у којем се пошњалац захваљује што му је Лон Шанеј једном давно лично одговорио на неко писмо. Име није никада потписано. Жиг на куверти је из Чикага. Лон никако не може да се сети о каквом је то писму реч, тим пре што одговара једино на писма која му пишу кажњеници.

Рамон Новаро хтео би да сазна име једног свога мистериозног обожаваоца. Кад он наине сврши који филм добија из Њу-Јорка пакет са миниатурном сликом, која га приказује у најновијој улози. Прва пошњика је стигла кад је био свршен „Бен Хур.“ Рамон се од онда увек трудио да сазна име свога обожаваоца, али без успеха. Шта више, он не зна јели то мушкарац или жена.

Џоан Крафорд, славна филмска глумица из Холивуда

СНОЊ У АТЛАНТИДУ

Роман

Петр Зиберер

Тони Мур, члан аустријске делегације на Конференцији Мира у Паризу 1919. године, изгубио је у рату све. У једном тренутку бола Мур бежа у Париз.

Дугајући ванше чудним случајем у њују рџиоу избеглици Николаја Мелихова, бога је већо убио неколико минута пре тога. Господи Мелихов одбела га је својој кћери Татјани.

Лена Русиња имаа је исте очи, његова повојна жена. Од тога тренутка није више имао мира.

Мур је био противан браћу Татјани и веза Родине воји је баш тих дана испросио. Мур се уверио да постоји тајна љубав између Татјани и његовог непознатог лица. Дошао је и дан венчања, али баш у тренутку потписа уговора, један странци Педро Главор, цела алта узима на руке Татјани и бежи с њоме. Ишли су се на брод за Америку и истога часа отпутовали.

Дошли су у Ну-Јорк, где је Главор имао велике пословне везе и закључио уговоре о петролеумским изборима. Татјана га је волела све више, али јој је често падало тежио што се Главор више занима пословима него њоме.

После везења Татјани живот Муров сакрив се изменио. Он је пао и гледао да самга њену адвенту.

12

— Тако је! Дакле, ја ћу лично говорити са гђом Меликов.

Ксавје се поклонио. Његов сувише велики шешир подао му је на рамена; ишао је лагано иза Мура, који се на углу булевару од једном окренуо:

— Нарочито не заборавите ово: никаква сумња не сме пасти на гцу Татјану. Јесте ли разумели?

— Ја ћу поступити по господиновом наређењу.

Мур се пожурио. Неколико тренутака доцније застао је пред једним киоском; продајница је савијала свеже новине. И ако је имао мало радозналости према спољним догађајима, увек је у пролазу застао да прочита главне наслове у листовима у нади да ће наићи на какву алузију на једини предмет који га је интересовао.

Овај пут, међутим, он је устукнуо као да га је ударио гром. Видео је фотографију свог пријатеља Халиф беја.

„Да му се није десила нека несрећа? помислио је Мур. Шта ће он ту, у новинама?”

Прочитао је одговор, прештампан великим словима: **Нежељени странци**, а мало даље: „Пронађен је убица Николаја Меликова.”

IV

Признање

Мур је добро знао да треба да се што пре пријави најближем полицијском комесаријату и да одбаци, својом изјавом, оптужбе које су тако теретиле његову невинност. Мало се обазирао што ће човека који је пратио Татјану — зар он није Муров непријатељ? — постићи судбина коју је заслужио! Једина потреба која се наметала, била је: спасти Халиф беја, свога пријатеља из првих дана.

„Бог ће нам судити!” то су некада, у вили крај језера, биле речи секретара који је Мура, дајући му склониште, спасао непријатног потуцања. Тицало се дакле да се плати један свети дуг.

Међутим, Мур не оде у комесаријат, један непредвиђен случај спречи му пут; исто тако није ишао код Надежде Сергијевне да би утицао на њену савест. Препоручио је Ксавију, који ни мало није разумевао ову промену понашања, да чува тајну до даље наредбе. Самом је себи говорио: „Надежда Сергијевна неће ми бити ни од каквих потребе у целом овом послу; ни мржња ни љубав неће је нагнати на

шта да призна. Истина је њој исто толико страна као ваздух рибама.”

Свака га је маленкост мучила. Ко ће јамчити за тачност ужасне новости? Да ли треба известити полицију пре но што буде убеђен да ће дажан траг заиста изазвати катастрофу? Било је тако лако распитати се код људи из Багдада.

Бећ одавно, делегација из Месопотамије није становала у вили крај језера, и ако ни Конференција Мира, ни извешаји суд нису још донеле решење о њеној судбини и судбини њихове Отаџине. Шейх Аб-дул-Кадер, увек равнодушан, био је небројене црне кафе, посматрао плави дим својих цигарета и изгледало је да једва примећује да су посетиоци постали ретки и да се друге делегације враћају једна за другом у своје домовине.

Али, ако дипломате нису реметиле његово спокојство, — никад није узимао учешћа у њиховим говорима, а њихове краткотрајне одлуке мало су га узнемиравале, — он се нагло повукао испред једне више силе: зиме. Вила није пружала угодни склониште против хладноће и влаге. Када је приметио да се у предсобљу услед кишна стварају читаве баре, шейх се повукао у један мали хотел у авни Ваграм, где је меланхолично проводио дане, између кинематографа и сјајних кафана; вечито завијен у своју доламу дрхтао је крај ватре у камину.

Тако га је Мур затекао када уђе у тескобну собу, збуњен што већ више недеља није долазио. Истину рећи, није имао ни времена. Где је била слобода, коју је тако жудно желео? Од како га је Татјана напустила, повратио се, као без разлога, своје старом ропству. Брод коме је сада био придодат имао је једра много виша и пловнио је брже од пређашњег, али и његови су ланци много пријатскивали. Свуда око њега, ловило се без одмора: трка за радом, трка за проводом; када се два човека сусретну, и пре но што пруже руке да се поздраве, већ су били раздвојени непрелазним растојањем.

Први предмет који Мур опази, када се врата отворише, била је вештачка палма, јако зелена, у вази од црне мајолике, која се налазила на позаљеном постолу. Ово жалосно потсећање на оазе у једној хотелској соби, ово тужно сећање на небо и сунце тако далеке, тачно су симболисали очајно стање у ком се налазио овај високи старац дуга и мршава лица. Уважени Јеврејин Менахем Ефендија, који је крај њега стајао, подносио му је дуг извештај, који прекиде да би поздравно госта. Истрча испред Мура, и са бујицом речи желео је да придобие његово мишљење. После несреће коју им је пружио Халиф беј сви су били скрушени, једино је још преостало: да што пре отпутоју.

Аб-дул-Кадер диже главу да би протествовао против узалудног брбљања Менахемовог.

— Дакле истина је? упита Мур показујући једне новине уваженом Јеврејину.

Јеврејин попрети руком.

— Исто тако истина као што је увредљиво ово лице! узвикну он. Да је срамота само за њега, не бих се обазирао. Јесам ли ја његов отац? Јесам ли ја његов чувар? Одговорам ли ја за његове непромишљености? Сав сам рад носио на мојим пле-

ћима; он је такође упоран као и овај старац. Ко нам је у кућу довео Американце?

Менахем ућута. Био је много лешје одевен него раније и носио је прстење на рукама. Мур је знао да је Менахем ефендија учествовао у преговорима који су вођени са американским друштвом. Веровао је да погађа зашто овај човек, који је постао врло богат, наговара тако ватрено шейка да отпутоје.

— Да се срамота само на њега односи, продужи Јеврејин, одрекли би га се; нико се не може натерати да туђе грехе испашта. Али, он је основао друштво „Харб Шемзи” што ће рећи „Борба Сунца”, леп назив, зар не? и који лепо звучи! Ко би помислио да тражи истину која се крије у наслову? На несрећу, код човека тако тајанственог, све речи имају своје значење и чак двојако значење. Ја сам такође ушао у то друштво: пошто се шейх уписао, ја нисам могао одбити. Сви они који су дошли у Париз с оне стране Кавказа такође су уписани, и нико није знао намере и поступке овога лудака. Он је упутно полицију против нас; она ће за који час доћи да овде изврши претрес... шта се мене све то тиче?

Он се окрете шењу и настави арапски; глати акценат подвлачно је јачину речи.

Гладећи сувом руком своју белу браду, шейх је оставио уваженога да се узалудно љути; затим, из дубине свога мира као из неког бунара, он извуче неколико озбиљних речи. Менахем изгуби присуство духа када чу овај озбиљни глас који ни мало није узимао учешћа у безбожној свађи, већ је изгледало као да тумачи неки став из корана. Мур је у више махова приметно да шейх показује кажипрстом доле, јасно истучући, овим одлучним покретом, да је његова изрична намера да остане ту где се налази. Затим он склопи руке, које је посматрао као отворену књигу. Лак покрет његових усана показивао је да се моли.

После дуге тишине Мур рече уваженом Јеврејину:

— Реците шењу да је Халиф беј невин и да ја за то имам доказе!

Аб-дул-Кадер је слушао и одобраваћ климањем главе. Његов поглед у исто време брижан и захвалан, изгледао је као да се невидљиво слаже са сведоком.

У том тренутку, један глас који је лично на који, допирао је из угла собе. Мур није приметно присуство овог трећег лица.

— Невин! рече глас. Господин би хтео доказати невиност Халиф беја!

То је био услужни Келимниан. Јермени изађе из покривне и, како је соба била доста мрачна, и како је по подне већ доста одмакло, он упали електричну светлост открити његово злобно лице.

— Да ли господин такође зна да су у Харб Шемзи открили писма црвених Тартара?

— Халиф беј се занимао многим стварима, одговори Мур.

— Чак и кинеским револуционарима који су нападали своје госте беле расе...

— Његово милосрђе није знало за границе.

— То је његова мана, подрумљиво је говорио Јерменин. Требало је да се уздржава, нарочито према црвеним Тартарима и Персијанцима које је познавао још у Индији,

јер су они хтели живот Николаја Меликова. Зашто, човек из Бакуа није знао за милосрђе, грубо је поступао са својима и често је употребљавао бич. Али, он је мртав и чиница да је био у претисци са својим непријатељима непријатно погађа.

— Одакле знате за те појединости?

— Зар господин заборавља да и најскромнији човек може да има веза?

Неспокојство обузе Мура. Он покуша нападом.

— То су клевете! узвикну он, Хелиф беј је невин.

Ове речи раздражише Келиманиа.

— Невин, викао је пиштавим гласом, невин!

Ова реч као да умири.

Мој нећак био је невин, када су га у Требизонду оковали као дивљу звер; била је невина и моја мајка, која почива размрсане главе, на дну једнога бунара, близу Казере; невини су били и они другови који су морали пити блатњаву и крваву воду из тога бунара... Сви остали су криви, Меликов и Хелиф беј и...

Наједном застаде.

— И ко још... упита Тони Мур.

Јерменин је стајао пред њим, лица пуног мржње. Без сумње имао је највећи адут кога још није смео упустити.

— Да ли господин познаје правог Хривца? упита.

Мур осети да га штата. Да би доказао невиност Хелиф беја, потребно је била да се сам брани.

Тек што није одговорио, али га издизвачки смех Келиманов потсети на стварност. Завста није могао отворити своју душу пред једним овако високим човеком. Посматрао је ово лице пуно гримаса, чији је послед скретао у страну и, на мах, неодређена мисао која га је обузела разведри га. Спусти руку на Келиманово раме и узвикну:

— Ви сте потказали Хелиф беја!

Ове речи све објаснише. Присутним сведоцима више није било сумње.

— Ко ти је платио? узвикну уважени Јерменин. Шта си нам учинио, неваљалче лупежу, копилану!

Келиман је доказивао своју невиност и крио лице да би избегао ударе. Наједном пребледе и поче дрхтати целим телом. Спазио је поглед Абдул-Кадера. Овај је поглед на њега више утицао од свих увреда. Узалуд је покушао да се брани и приморан срамно се повукао држећи се зида.

То вече Тони Мур се вратио у крчму код г. Кларета врло незадовољан самим собом. Требао је шека потанко обавестити о свему, али му је недостајало самопоуздање. Као и Келиман, тако је и он пред Абдул-Кадером био у веома непријатном положају. Понудио је своје услуге и обећао је да ће посетити адвоката Хелиф беја, и то све у нади да ће на овај начин ублажити прекоре своје савести.

Нарочито је тражио да се сутра дан још рано ујутру нађе са адвокатом Хелиф беја. Пењао се и слазио више спратова, улазио у више упола празних канцеларија, с обзиром на тако рани састанак, посвршавао

је такође своје личне пословне обавезе од којих је неке одложио тражећи дозволу својих шефова. Док је тако радио, мало се је смирио; али, чим је дошао својој кући, осетио је да је промашио своју дужност и то га је притискивало свом тежином.

Г. Кларе и ујак Камило играли су партију триктрака; чим су чули Мурове кораке одмах се га звали. Није могао одбити позив, јер, од неког времена, ретко се виђао са својим домаћином. Г. Кларе га је пријатељски прекоревало. Лујза примаче једну столицу и понуди Муру чашу пунча.

Док је игра напредовала, Мур је посматрао како Лујза, по обичају, врши скромне

се може називати револуција то што ти људи раде? Њихови комесари: Јакобинци? Њихова чека: Комитет народног суда? Каква ништавила! То су зликовци, ајдуци, разорачи обновљеног реда наших великих револуционара!

Г. Летибодије, који је устао од стола, сав црвен од љутине, лично је на своје претке. Довољно би било да се на његову мало ћелаву главу стави перика те би пред собом имали Робеспјера, који је говорио: „Народ је толико слушао како се позивају на закон они који су желели да га подјарме нека се народ чува од таквих људи!”

Али ни термидорска драма, које се тако чудно и сликовито Мур сећао када је легао у постељу, ни игра белих и црних пиона, ни су могли да га успавају, а он је то тако желео.

Наједном, он зачу неко куцање на вратима. Једва је имао времена да се обуче. Лујза уђе у собу, босонога, у скромном огртачу, црвена у лицу, раширених крутвих очију, сва узбуђена. Она спусти руку на уста Муру да би га приморала да ћути и поче љупко говорити:

— Ја сам дошла јер сте ви несрећни; да, ја то знам, још од овога дна када сам вас видела у општини. Ви волите другу. Не поричите.

Она је ишла горе доле по соби млатарајући рукама.

— Дошла сам да вас утешим... да бих вам... била као мајка. Људи нарочито желе мајчине нежности.

Мур је стајао крај врата. Био је пренеражен, опазио је комичну страну ових речи, као и положај у ком се налазио, али Лујза ударише о под својом босом ногом:

— Не поричите! Ви патите и ја желим да вас утешим.

Дрхтала је целим телом. Мур је узе за руку, одведе је до столице и седе покрај ње:

— Лујза, моје сирото дете, каква лудост!

Она одговори преклињућим гласом:

— Ја сам вам равнодушна? Ви се плашите да другу преварите? Ви се не бринете? Надала сам се да ћете се бранити. Ја сам врло несрећна!

— Останите Лујза! рече он. Ја вам захваљујем што сте дошли. Познајем чистоту вашег срца и ја сам срећан овога тренутка као што одавно нисам био. Останите, драга мала, останите!

Он осети да се она мало смири; још је плакала, али тише, као да је утешена. После неколико тренутака, он је одведе до њене собе и поврати се у своју, срца узнемиреног од узбуђења.

У рану зору, дрхтећи од зиме праћен тихом кишом, он оде до затвора „Ла Санте”. Изазећи са станице подземне железнице, спази високи зид без прозора који одваја од света кажњенике и који служи као опомена лакомисленим пролазницима. Када се мрачна врата отворише Мур осети да налушта свет живих да би ушао у царство смрти. Који пут у тужној зори, ходником који се протезао, ишао је неки осуђеник везаних руку позади леђа; распеће се уздицало к небу... нож на гилотини севао је као муња... Мур је гледао оголене платане на булевару; њихово корење натопљено је крвљу.

(Наставиће се.)

кућне послове; приметио је да има модре колуте испод очију.

— Шта има код вас новог? упита г. Летибодије.

И, нечекајући одговор, поче причати о хапшењу Хелиф беја:

— Та новост вас много занима, Господине Мур, јер ви познајете те људе?

Г. Кларе додаде:

— Зар никада нисте посумњали ко је злочинац?

Слушајући, Мур се питао, не без страха, да није постао сумњив целом свету, овом поштенем г. Кларету као и Келиману.

— Хелиф беј је невин, одовори он.

— То ви треба да знате, рече срдечно ујак Камило. Ја мислим, да невидљива рука из Москве има удела у овој афери. Зар

НАШ ДОМ

Челичне куће

Систематска употреба челика у грађевинским конструкцијама датира од средине прошлог века. Првобитно је употребљаван као помоћно и допуноско сретство (греде, стубови и др.), да дошине све више уђе као један од главних елемената при грађењу разних објеката. Али сад се већ на разним странама света подижу целе куће од челика, то јест куће у којима сем челика нема у опште друге уобичајене грађе.

Ових кућа има разних типа. Топлотна изолација постиже се било просто ваздухом, који се налази између спољњег и унутрашњег металног зида, било што се простор између та два зида испуни каквом изолирајућом материјом (струготине од дрвета или друго слично). Споља се ове куће превааче нарочитим бојама, које штите метал од атмосферских непогода.

Велико преимућство употребе челика у овом случају јесте његова релативна лакоћа према осталом материјалу, затим велика отпорност, и најзад лакоћа и брзина монтирања таквих кућа.

Најзад употреба челика за градњу кућа сасвим се годно адаптира модерном стилу грађевина.

Приложена слика приказује један тип таквих, потпуно челичних, кућа.

Человнички

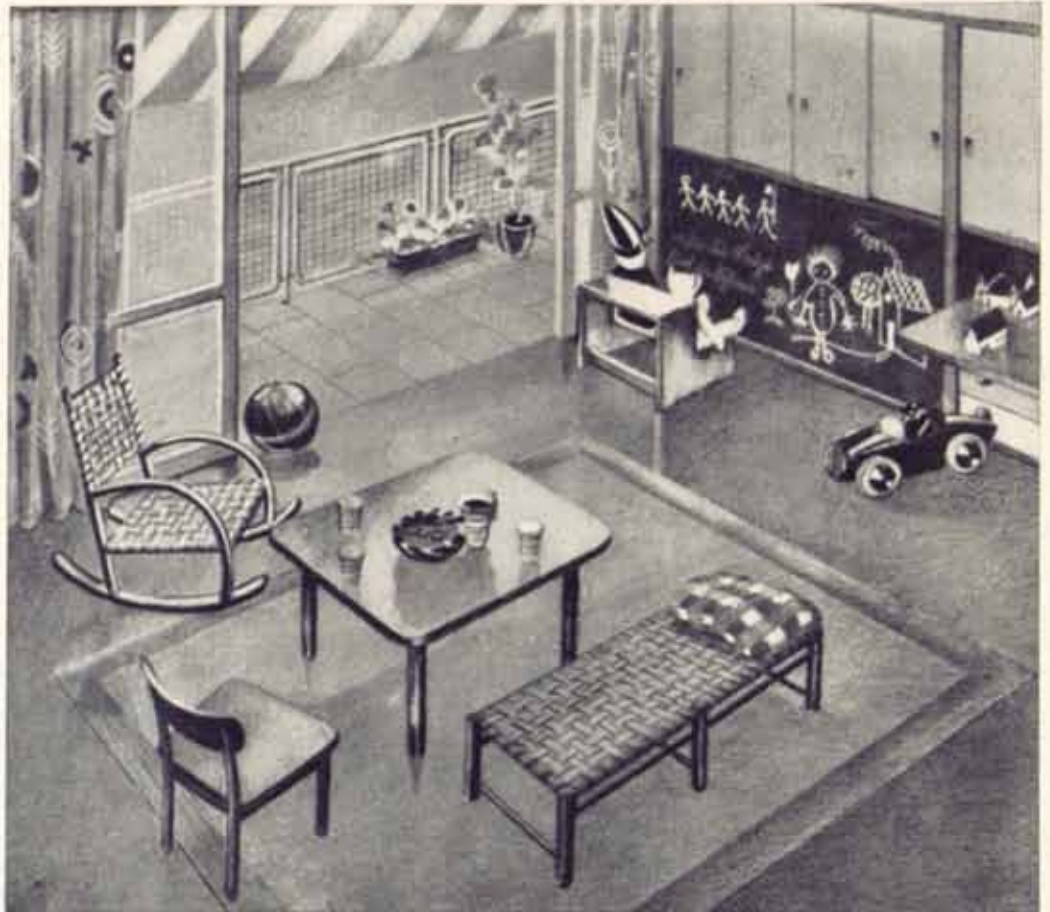
За надућу недељу

Овај јеловник хтео је да грађанску кућу за четири особе нормалнога исхране. Необичнија јела описана су.

НЕДЕЉА

РУЧАК: Шаргаде с белним сосом. Бифтек с Дебрецинером. (Расече се цео бифтек уздуж, мало се излупа. Дебрецинер се ољушти и убије у бифтек — онолико комада колико захтева дужина бифтека — ушине се и пече као обично. Налаба се милераном, а може и са мало бела вина. Гарнира се грашном).

Коси од бизана. (Дванаест шикота натопе се у мараскину, поређају се на стављени тањир унакрс и прелазу се густим ђанали вреном, а преко тога се изосеку у ватуре и поређају три банане. Преко свега

Дечја соба по нацрту архитекте Р. Штоца из Бармена.

се, као капа, метне с брет и после млеченим бадемом и банани шећером, па се остави неколико сати на леда.)

ВЕЧЕРА: Филоване печурке. (Са печурама се поскидају целе крупне, ољуште се и спусте у хладну воду. Затим се излупе. Оно што је извађено и дршке исеку се ситно. Исеца се латин једна до две главнице црна луња, који се испржи и дода ситан першун. С тим се помешају исецване печурке, све се испржи на буттеру, осол и обиберише и пуне се тиме издубљене крупнице од печура. Свака се печура напуне с мало милерама и после прелом. Сложи се у чинију, у којој се може пећи и затим извети на сто, метне се који комад бутера и валје с мало млека. Најзад се пече у рерни. У фил се може додати шунџа или мало сарделе, а може се пунити и сећањим месом.)

Флекице са шунџом.

ПОНЕДЕЉАК

РУЧАК: Чорба од тиквица. Месо у сосу за димљач, с великом куданом кнедлом. (Три земчице исецају се на коцке па се потопе у пола литре млека и помешају са три жуманца и мало соли и брашна дола се пржена исецкана сланина и пена од три беланца. Када се све то измрти, сипа се у миксер ситно ситно, зајне се добро и да се краја увек у чврсто каналом. Спусти се у слану излупачу воду и кудба се један сат, ни више ни мање. Када је готово измрти се из сервирете на тањир, исеку се парча, али тако да кнедла изгледа цела на тањир и прелије се с пропженим прелом на буттеру).

Воће.

ВЕЧЕРА: Мусаха од тиквица. Сир.

УТОРАК

РУЧАК: Шаргарепа с телећим шинцлама. Кох од вифле са соком од малина.

ВЕЧЕРА: Млада сбињске крменадле, печене у цело, рестобан кромпир и салата. Сир. Воће.

СРЕДА

РУЧАК: Гобева супа. Кељ с гобеџином.

ВЕЧЕРА: Хладна кудана гобеџина. (Кудана гобеџе месо исеке се на танке шинкле и поређа се у тањир. Засебно се направил сос: измрти се мало сардела у зејтину и метне доста исецваног напри, дола се бибет и першун, напел се доста лимуноба соја и

дола још мало свежа зејтина. Тиме се прелије месо).

Палачиње с мозгом. Воће.

ЧЕТВРТАК

РУЧАК: Пилеће печење пржени млади кромпир, зелена салата и свежи крастаби. Добош торта.

ВЕЧЕРА: Чорба од разне зелени. Пилаб од пилеће ситнежи. Добош торта.

ПЕТАК

РУЧАК: Рибли паприџаш. •Турош-чуса. (Направи се тесто као за резанце, али се не разбиа, већ се излупу ситно комадић рупом, кудба се и испере као обични резанци. Затим се спусти у врелу маст и сипа се мало милерама. Када се сипа у чинију реба се ред тргањаца, ред «венушког» сира и сваки се ред по мало залиба милераном. Од горе се после ситно прженим сланином).

Воће.

ВЕЧЕРА: Рагу од језика. (Направи се рагу од свежег језика метну се унутра печурке, а може и мало ситно изломљених куданких макарона. Дола се доста парнезана, па се све то измрти у беломе сосу. Може се сипати и у шкљобе или у чинију за сервирале. Цело се јело још топло после прелом и врелим бутером и држи се у врелој рерни 3—10 минута).

Сир.

Воће.

СУБОТА

РУЧАК: Јаја прелимена парадајз-сосом. Фаширана беџна, са салатом.

ВЕЧЕРА: Качмак са сиром и кајмаком. Сбињске крменадле на жару. Воће.

Лепи изгледи

Госпођа (новој служавци, која долази у службу и доноси своје ствари, једну путничку торбу и једну велику флашу): Шта вам је то у флаши, Марија?

Служавка: Течност за лепљење порцулана.

РАЗНО

»Код прста у око«

Недавно је париска полиција учинила ванредно интересантно откриће у једној фабрици на Монмартру, која је носила карактеристичну фирму: „Код прста у око“.

Ствар је врло чудна. Већ више месеци антропометријска одељења констатовала су са запрепашћењем, да већина отисака фотографисаних на лицу места злочина, на зидовима и на намештају, нису ништа друго него добро познати отисци прстију главних шефова јавне безбедности: често су то били отисци управника града и државног тужиоца. Треба признати, да је то доводило у забуну и највештије полицијске специјалисте за тешке случајеве.

Само захваљујући претресу у поменутој фабрици, откривена је тамо читава гомила гумених рукавица, које су имале отиске руке најважнијих личности Француске републике. Ове рукавице, које су продаване злочинцима, омогућавале су им да врше злочине не излажући се никаквој опасности.

Легенда о постанку кинина

У 1650 години, графинца Ел-Уншон, жена вицекраља Перуа, добијала је с времена на време грозницу.

Узалудно су дворски лекари предузимали све да је излече. Грозница се опирала, а лечење је остало без ефекта.

Неки индијски врач понуди се да је излечи и предлог би примљен. После неколико дана, грозница, која се показивала тако тврдоглава, потпуно је ишчезла. Упитан о приоди лека који је спасао графинцу, Индијанац је обелоданио тајну коју су његови претци држали сакривену из мржње према угњетачима и објаснио је да је то кора од „јара“.

Посед ових дрвета која лече грозницу откривен је у Индији. Прво су га пронашли лавнице које су биле добиле грозницу и које су инстинктивно долазиле да се напоје на барицама где су сисали из земље изашло корње „јара.“ Таква је легенда.

По повратку у Европу граф и графинца Ел-Уншон хвалили су и популаризовали тај лек.

1679 године један енглески лекар, Талбо, излечио је Луја Четрнаестог од периодичне грознице. Велики краљ му је купио тајну његовог лека, плативши му 48.000 ливри. Тај лек била је нека тинктура кинина. Репутација коре из Перуа, како су је тада звали, дефинитивно се учврстила.

Црнци у Сједињеним Америчким Државама

Познато је да су црнци били за сједињене Америчке Државе један социјалан проблем. Број црнаца, међутим, јако расте. Тако је 1870 године у Сједињеним Државама било свега 700.000 црнаца. Данас их има 12 милиона, рачунајући ту и мелезе. Како целокупан број становника у Сједињеним Државама износи 105 милијона, значи да на 7 до 8 белих долази по један црнац. Али црнци су у извесним дистриктима јако концентрисани, тако да у извесним областима долази чак 9 црнаца на једног човека.

Док су 1862 године слободни црнци живели у највећој бедности, 1922 године било их је већ 650.000 који су имали сопствене куће.

Нови амерички шампион

Сваки човек је по мало горд. Неко мисли да је паметан, неко да је јак, брз, нервозан или флегматичан, па смо дошли дотле да се данас говори само о рекордерима и шампионима, тако да човек треба да буде

Зашто да то буде баш
Елида сајун за бријање?
(Shaving Stick)

Јер

даје брзо богату пену, која се не суши одма.
Смекшава за час и најтврђу браду,
а никада не дражи ни најосетљивију кожу.
Необично се полако троши.

збиља шампион у памћењу па да се сети свих досадашњих шампиона.

До сада смо читали о мајсторима у глатовању, свирању, говорљивости, игрању, а сад се појавио, како тврди један амерички лист и шампион у гутању банана. Тај човек живи у Флориди у вароши Реј Вест, а зове се Сем Харт. Он се поносом прича да је успео да за један сат прогута 168 банана.

Један интересантан хотел у Берлину

У западном делу Берлина отворен је, недавно један врло интересантан хотел.

Пре свега хотел може да прими само 63 госта у својих 32 апартмана. Свака спаваћа соба има свој салон, предсобље и купатило са свима удобностима, па не остаје чак ни каса за наките и новац. Распоред станова је тако уреден, да се из лифта улази право у предсобље да се неби путници преморили идући бескрајно дугим ходишцима.

У приземљу хотела уређен је врло луксузни ресторан за 75 до 100 људи, у сутерену постоји бар и дансинг, а на крову хотела дивна башта сва у зеленилу.

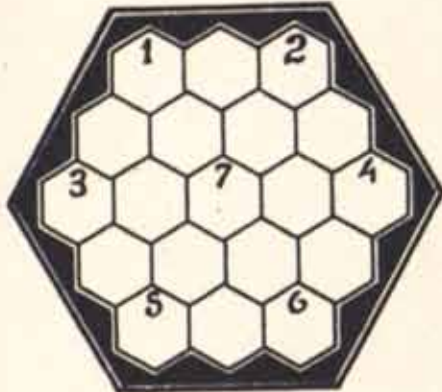
Апарат који лечи разроконост

На очној клиници у Единбургу употребљава се један нов апарат, који лечи разроконост. Један кинематографски апарат пројектира на платно слова или томе слично. Свака два суседна слова разликују се по боји; то јест једно је црвено, а друго зелено. Особи, која гледа разроко, стави се на очи цвикер, код кога је једно стакло црвено а друго зелено, тако да дотична особа види једним оком само црвена, а другим само зелена слова. Обе ове слике спојене дају разрокој особи утисак као да види обична црна слова. Међутим апарат је подешен тако да се за време пројекције филма зелена и црвена слова приближавају једно према другом, и разроко особа са својим наочарима, приморана је да мења угао гледања, како би могла стално да сједини црвена и зелена слова, и да добије претставу обичних, црних слова, која се ређају једно за другим. Ово вежбање и приморавање ока да мења угао гледања, изгледа да већ после неколико пута даје знатна побољшања код разроких особа.

Наградне загонетке „Илустрованог Времена“

Свака наша загонетка биће награђивана са три награде, а да би се оне добиле потребно је да читаоци пошаљу уредништву тачно решену загонетку и да поред тога назначе колико ће тачних одговора бити. Три тачна одговора који најприближније буду предвидели број тачних одговора биће награђени. Уредништво ће одговоре примати за седам дана од дана изласка листа. Завасели одговори неће се узимати у обзир. На Роберту треба ставити: Уредништву Илустрованог Времена, и залепити купон који носи број загонетке. Одговори без обог месеча неће се узимати у обзир. Напомињемо да се сваком послатом решењу мора приложити тачна адреса (занимање, место, улица и број куће).

Загонетка бр. 12

Испуњени шестоугаоници треба да дају речи следећег значења: 1-2) екстракт, 2-1) птица, 1-3) скровиште драгоцености, 3-1) врста капе, 2-4) предлог, 4-2) подупирач бродова, 3-5) еlegantан, 5-3) претпостављени, 4-6) горостас, 6-4) чуло, 5-6) врста споја, 6-5) инсект, 1-7) храна, 7-1) животиња, 2-7) каже се за скуп људи извесног позива, 7-2) одређено време, 3-7) светионик, 7-3) дућанска потреба, 4-7) поклон, 7-4) дело, 5-7) боја, 7-5) добро печен, 6-7) врело, 7-6) мало индустријско место у Француској.

Решење загонетке бр. 9

С лева на десно: 1) путник, 6) ороз, 10) Ана, 11) дан, 13) ока, 14) на, 15) карат, 17) Уб, 18) во, 19) кика, 21) асура, 23) силав, 24) лика, 26) ви, 27) ом, 28) нажао, 31) на, 32) низ, 34) мал, 35) Сми, 36) етар, 37) работе.

Одозго на доле: 1) панталоне, 2) Уна, 3) та, 4) Ида, 5) кара, 7) ро, 8) окука, 9) забављање, 12) на, 15) коран, 16) тживо, 18) вук, 20) или, 22) симит, 25) ужар, 29) ам, 30) ала, 31) нит, 33) за, 35) со.

Број тачних одговора је 116.

Према томе била су два одговора подједнако близу тачном броју, те је коцка морала да одлучи ко ће добити прву, а ко другу награду. Тако исто за трећу награду морала се вући коцка, јер су два одговора предвиђала исти број тачних одговора.

Тако је прву награду — једногодишњу претплату — добила Лепосава Душана Панића, команданта пука, ученица 3. разреда гимназије, Браничевска 13, Пожаревац (предвидела 115 тачних одговора); друга награда — полугодишња претплата — припада Бран. М. Тодоровићу, пензионеру, Краља Александра 264 из Београда (предвидео 117 тачних одговора) и трећу награду — тромесечну претплату — добија Ленка Р. Драгић, поштанско-телеграфски чиновник из Пирота (предвидела 188 тачних одговора.)

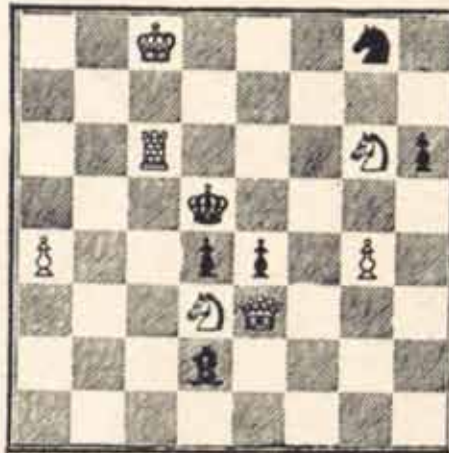
У броју 10 нашег листа поткрала се једна штампарска погрешка: место купона број 10 стоји купон број 9. Обраћамо пажњу читаоцима да тај купон важи као број 10 и да се од претходног разликује по томе што је оштампан зеленом бојом.

Услед техничких разлога принуђени смо да скратимо рок примању одговора од 10 на недељу дана. Ово важи почев од овога броја.

ИЛУСТРОВАНО ВРЕМЕ излази сваке суботе. — Претплата: за Краљевину Југославију: месечно дан. 14.-, тромесечно дан. 40.-, полугодишње дан. 80.-, годишње дан. 150.- За иностранство: полугодишње дан. 200.-, годишње дан. 380.-. Поједили број 4 динара. — Огласи по тарифи. — Ритуал под Пошт. Штедионице бр. 92.204. — Редакција и администрација Пешчаревова 4-6. — Телефон и телеграм: „Илустровано Време“, Београд.

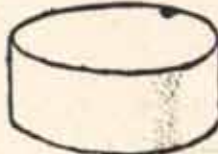
Шах

Проблем бр. 19 од Ст. Трчав.

мат у два потеза.

ЗАДАТАК

Можете ли помоћу три реза ножем да поделите овај колач на осам подједнаких делова.

ВЕРОВАЛИ ИЛИ НЕ ВЕРОВАЛИ!

Фред Колман из Фредериктона нашао је на обали језера једну велику жабу. Храњени је нарочитом врстом хране, жаба је достигла невероватну тежину од 26 кило. Доцније је жабу убио динамитом којим се убијају рибе и продао је музеју.

Најмања црква на свету налази се у околини Ковингтона у Кентукију. У њој има места само за три особе.

Метузелех је био највећи пливач који је икада живео. Пливао је непрекидно у току девет месеца и три дана.

Роберт Фреј из Сан Франциска необично воли мачке. Његова љубимица је ова разрока мачкица.

Ойуум

— Приближи ми лулу... хвала. Сам сам изиурен и морално и физички. Шта сам данас радио? Ишао сам на један хаџилук?... Шта? Ја сам луд, кад сам могао понова отићи на оно место где сам активно учествовао у једној драми. Интригирани те?... Буди без бриге, све ћу ти испричати; већерас осећам неодољиву потребу да учиним ту исповест.

„Чекај, пусти ме да пушим; затим ћу ти све испричати, све, док ми ти будеш спремао луле.

„... Да, усмијај иглу, како бих могао одједном увући дим... одједном... Ах, како је пријатан тај дим; ти си нестрпљив.

„Реши ми, кад си ноћу лулао по крову какве лађе, и кад је свуда била потпуна тишина, није ти кад год пало на памет, како је лако могуће збрисати с овог света неког путника, а да нико никад и не посумња да је ту био по среди каквз злочин?

„Ја сам луд! Ево то је већ по други пут како ме називаш лудаком.

... То ти се никад није десило? И никад ти ниси замислио каву драму у једној ноћи при великој бури? Али ја сам то често замисљао. Кад год бих се, склањајући се са палуба преплављених разним паровима, усамео на оном делу лађе, претрпаном разним конопцима, осетио бих страх, бесмислен и глуп свакако, али неодољив, од човека који је ту стражарио; од матроса са којим сам био у четири ока, и који би једини покретом... Не, али стварно замисли каквог пијаницу, бандита... То је глупаво? Е, драги мој Жо, то није ни мало глупаво; јер ја сам био сведок!... Више но сведок, учесник.

„Немој гледати тако; сасвим сам при свести. Дај ми лулу. На мене је ред... Хвала. Слушај... додај ми мало чаја; а, како је пријатно то пиће уз дрогу... Не буди нестрпљив, пуши и слушај...

Данас сам преморен јер сам био на хаџилуку на месту где се одиграла та драма. Сасвим случајно прочитао сам јуче да се руши „Коломбо“, брод који је тридесет година путовао морима; уздрхтао сам кад сам то прочитао, и вечерас сам узео под најам једну пирогу да одем у залив; видео сам га где лежи у шљаму, трагичан са својом скелетном грађом, црном, устремаљном ка заласку сунца.

„Дуго сам лулао око њеног костура; и чинило ми се да се буде све успомене овог старог морског путника.

„Затим сам се приближио кљуцу; успузао сам се уз једне лествице од конопца, и доспео сам, прескачући разне препреке, до задње палубе; сећам се те уске палубе, која је, кад падне ноћ, служила као скло-ниште неким паровима... Ту сам дошао и одмах ми се створила успомена, најстраш-нија у моме животу.

„... Да тијем мало?... Хвала, више волим лулу после оваквог узбуђења, као што је било моје, може се десити да човеку није све јасно. Ја сам се укочио, обузет прошлешћу, и, у сумраку, у тренутку кад су се на Донају палиле светилке укотвљених лађа, мени се привидио „Коломбо“ како сече таласе у сред Индијског океана, по једној узбуђеној ноћи, кад су конопци и катарке вибрирале као харфе... Тако исто видео сам у сећању на то вече, и три бића: једну жену... једног официра и ... једног човека, администратора, а то сам био ја.

„Сећам се г-ђе д'Амблоа, могу ти именовати лица, пошто ти причам драму;

— Жена резидента...

— Да, његова рођена жена. Кад затворим очи ја је видим онако елегантну, вет-ког стаса, замагљених очију и црвених у-

сана. Путовала је сама и ишла је код мужа.

„Сама жена?

„Шта ћеш, жена која путује без поро-дице, претставља и сувише привлачан плод, који човек гледа да узбере. А имао сам пред собом још двадесет дана путо-вања.

„Прво вече, на првом бауу, ја сам почео да наступам; свакако да је иста мисао дошла и другом једном путнику — једном официру — јер се и он показао исто голи-ко услужан као и ја.

„Није потребно да ти описујем јачину антипатије, која нас је раздвојила од тог несретног вечера... А! да сам знао шта је имало да се деси...

„Замисли ти да је Мод, — она се звала Мод — та... али не, ништа; хтео сам је у-вредити, а то би било глупо; замисли да-кле да је њој причинијавало задовољство да нас гледа, како скакућемо и један и други, као тениске лопте; познато ти је до кој степена огорчења човек може да доспе, кад се у каву страст помеша и самољуб-ље... Она ме је по који пут примала у сво-ју кабину; за време од једне секунде осе-тио сам њена уста... и то је све.

„Међутим једне ноћи кад сам случајно пролазио ходником, учинило ми се да у њену кабину уђе нека сенка.

„Дошло ми је да се залетим, и лутим у врата, да направим ларму, али то би био скандал.

„Остало ми је једино да чекам; чекао сам до зоре. Ах! помислити шта се тамо збивало?

То је очајно. Већ видим како је прошао идући дан; нисам смео ништа рећи; да го-ворим испрош бих смешан, а нисам имао до-вољно права да будем љубоморан...

„Једно вече ја се разболео; вече је би-ло хладно, а налазили смо се у сред Ин-дијског океана; ветар је дувао, и стварао читаву брда од таласа, којима није могао да одоле мој стомак. Око пола ноћи обузе ме чудно осећање; предосећао сам да су Мод и онај официр били заједно на па-луби; јасно сам их видео... заборавио сам ти рећи да сам био попуњен десет лула, како не бих ништа осећао... Више нисам могао да лежим; устао сам; у глави ми је било тешко, по стомаку ми се прврта-ло, али сам се ипак држао на ногама.

„Свеж ваздух ми је јако пријао; на крову није било никога... Као да ме је не-што гурало ја се улупих ка задњем делу.

Одједном се нађох испред клупе на којој су седела два заграњена створа; они нису ништа чули... Хтео сам већ да се по-вучем, пошто их прво нисам распознао, кад они учинише један покрет; и ја видех лице официра...

„Нисам се могао уздржати; све сам био заборавио, обазривост, хладнокрвност, достојанство — то су све речи — и ја му бацих у очи једну јаку увреду... Једна сам се освестио, а официр ме је већ напао...

„Видех како је Мод побегла као стрела, док сам ја покушавао да савладам свог противника.

„Већ видим ту борбу по ноћи, без и једног крика... У једном тренутку изгуби-смо равнотежу и обоје се нађосмо нагну-ти над оградом, очајно стегнути један уз другог...

„Доле је био бездан... мрак... срмт... Он је био снажнији... А ја сам осећао како слабим и из све снаге сам се држао сло-бодном руком за дрвену ограду, а тад је страх удесетостручио снагу мојих миши-ћа; једним наглим покретом руке ја бацих сад њега уз слаби браник, који нас је раз-двајао од понора.

„Баш у том тренутку љуљаве лађе је појачало мој напор... Он се сасвим заљуља; ја сам покушао, у то се заклињем, ја сам покушао да га задржим, али њега нестане

у понору; чини ми се да још и сад чујем његов крик!... Ах! тај крик у ноћи, при узбуђеном мору...

„Колико сам часова остао на том месту, чекајући да неко дође да ме ухвати? Не знам; био сам сигуран да је неко морао чути викање, и да ће цела посада наићи... Међутим нико се није ни појавио. Тада сам се кукавички — пошто сам и ја цивилизован човек, и пошто сам се бојао зако-на, затвора... скандала — заклаучао у сво-ју кабину, тресући се у грозници...

— А сутрадан?...

— Сутрадан су свуда претражили; пи-тали су дежурне стражаре, и заклаучили су да га је какан јак талас, односно љуљаве лађе, пребацило преко ограде; море је било јако узбуђено у том тренутку, а он је, изгледа, имао рђаву навикку да често заспи седећи на једној врло високој столици, сас-вим на задњем делу лађе, код катарке са заставом. А ти знаш како је на том месту изгубити равнотежу.

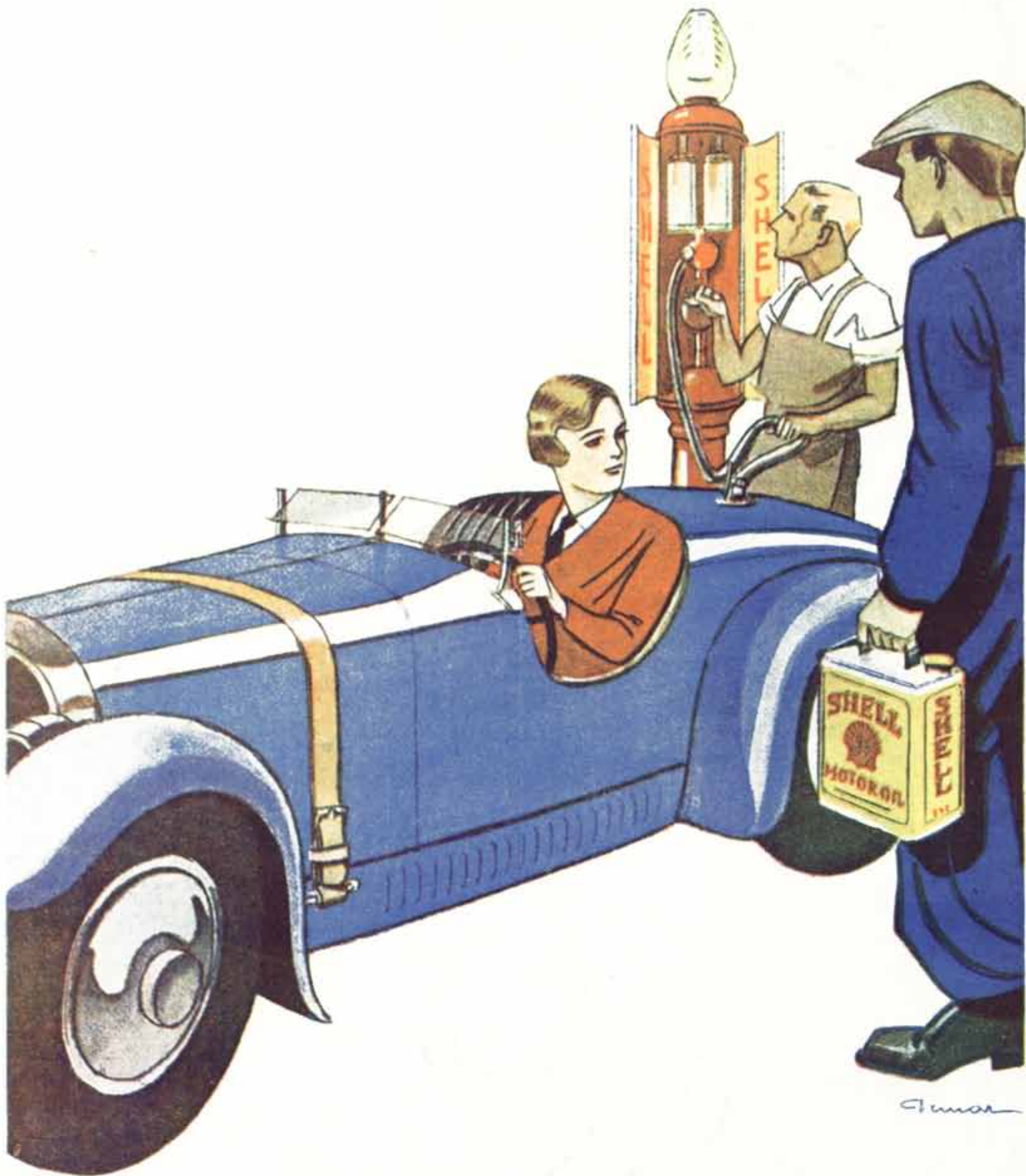
„Она?... Ах! она ме је ушлавила сво-јом хладнокрвношћу. Сутрадан је видех потпуно мирну, равнодујиву, нешто мало блеђу но обично... Где је она данас? Њен муж је сад врло висока личност, негде у Европи; где не знам... нећу да знам; хо-ћу да задржим само узбуђење са хаџилука на оно фатално место, где сам био клекао и где сам плакао као на гробу.

„Видиш да каквог човека може по не-кад нестати а да се о томе ништа не зна... Сад кад све знаш... Жо, брате мој, дај ми лулу... уморан сам и осећам потребу да заборавим...

Жан Рено.

ВРЕМЕ
ПОЕНКАРЕОВА 4-6
ТЕЛЕФОНИ И ТЕЛЕ-
ГРАМИ ВРЕМЕ БЕОГРАД

ШТАМПАРИЈА
ЦИНКОГРАФИЈА
ЛИТОГРАФИЈА
ОФСЕТ-ШТАМПА
ТИФ-ШТАМПА
РОТАЦ-ШТАМПА

SHELL MOTOR OIL